

TAFSIR AV Kapitel 79, an-Nazi'at ~ De som rycker ut

Kapitel 79 – an-Nazi'at: Änglarna, uppståndelsen och människans slutliga öde

Kapitel 79, an-Nazi'at ~ De som rycker ut

Beskrivning: Gud svär en ed och utfärdar en sträng varning. Berättelsen om Moses och Faraos används som exempel för att bekräfta uppståndelsen och Efterlivet. Några aspekter av Uppståndelsens dag beskrivs och en fråga besvaras.

Inledning

Kapitel 79 heter *De som rycker ut*. Det har fått sitt namn från det arabiska ordet i den första versen, *nazi'at*. Detta ord översätts oftast som änglar, särskilt de änglar som har i uppgift att rycka ut själarna från de döda. *De som rycker ut* är ett av de korta kapitlen, endast 46 verser, som finns mot slutet av Koranen och uppenbarades i Mecka. Meckaborna vid den tiden förnekade bestämt uppståndelsen, därför bekräftar detta kapitel ämnet om Uppståndelsens dag lika kraftfullt som det föregående kapitlet,

nummer 78, *Det stora budskapet*. Meckaborna förnekade dock inte änglarnas existens; därför svär Gud vid änglarna att verkligheten av Uppståndelsens dag inte kan förnekas.

Verserna 1-5 - En ed

En ed, av Gud, vid de änglar som rycker ut själarna som är bestämda för Helvetet. Och vid de änglar som varsamt tar bort själarna som är bestämda för Paradiset. Också vid de änglar som glider omkring som om de simmade, och de som rusar snabbt, ivrigt tävlande med varandra för att utföra Guds befallningar. Och vid de änglar som organiserar varje angelägenhet enligt Guds beslut.

Verserna 6-14 - En sträng varning

På Uppståndelsens dag ska det ljuda en kraftig stöt från en basun eller ett horn, följt av en andra stöt. Den första stöten från basunen ska förstöra jorden och allt på den, medan den andra ska tillkännage att människorna reser sig ur sina gravar. Hjärtana hos dem som förnekade uppståndelsen ska darra och slå av skräck. Deras ögon ska vara nedslagna.

I Mecka vid den tiden frågade de varandra: "Ska vi verkligen återvända till jorden levande även om våra ben har förmultnat?" Hånfullt beskrev de uppståndelsen som en förlustbringande återkomst, en meningslös återställning. Gud varnar dem då strängt att det ska vara en enda stöt, och de ska finna sig själva levande igen, alla stående tillsammans på en öppen slätt. Det är oundvikligt och kan inte avledas genom förnekelse, flykt eller hån.

Verserna 15-25 - Moses och Farao

Gud kallade på Profeten Moses i den heliga dalen Tuwa. "Gå till Farao", blev Moses tillsagd, "för han har överträtt alla gränser. Fråga honom om han vill ångra sig och rena sig? Erbjud honom vägledning till Gud genom att visa honom ett stort tecken." Moses förvandlade sin stav till en orm, men Farao förnekade tecknet och vände ryggen åt erbjudandet om vägledning till tro.

Faraosamlade snabbt sitt folk. Han förkunnade för dem att han var den mest upphöjde Herren; han var den högste och mäktigaste. Gud grep honom för straff i detta liv och i Efterlivet; för att han satte sig själv som gudom, för sitt förtryck av folket och för sitt förnekande av Moses erbjudande. Detta är en läxa och en varning för alla som fruktar Gud och står i vördnad inför Honom.

Verserna 27-33 - Gud som Skapare

Gud ställer en fråga till människan: Vad är svårare att skapa, dig eller himlarna? Universum byggdes högt och i perfekt proportion. Nattens mörker breder ut sig över jorden som en baldakin, och på dagen lyser solen klart på himlen. Gud skapade jorden med vattenkällor, vegetation av alla slag och berg som står stadigt förankrade. Allt detta gavs till nytta för människan och alla levande varelser.

Verserna 34-41 - En evig boning

Den stora katastrofen ska inträffa. Uppståndelsens dag ska komma, och varje människa ska minnas exakt vad hon har gjort. Helvetet ska visas för alla att se. Det ska bli hemmet för dem som har överträtt, gjort uppror eller föredragit detta livs njutningar. Paradiset däremot ska bli hemmet och tillflykten för alla som var rättfärdiga, de som höll tillbaka sina begär och de som fruktade denna betydelsefulla Dag.

Verserna 42-45 - Och de frågade om Timmen

Meckas icke-troende frågade Profeten Muhammad om Timmen. Även om de inte trodde på uppståndelsen eller Efterlivet ställde de denna fråga om och om igen. "När ska den komma?" frågade de, men Profeten Muhammad kunde inte svara dem. Endast Gud vet svaret. Hos Honom finns den yttersta kunskapen. Profeten Muhammads budskap och varning ska endast gynna dem som fruktar den kommande Dagen.

Vers 46 – Ett liv är bara ett ögonblick

När Uppståndelsens dag börjar ska människan känna som om hon bara hade varit i detta liv under en kväll av en dag eller en del av morgonen. De som har förstört sitt Efterliv ska undra hur de kunde göra det på så kort tid.

[KAPITEL 79](#)

«[TAFSIR AV Kapitel 80, Abasa ~ Han rynkade pannan](#)»

[TAFSIR AV Kapitel 78, an-Naba ~ Det Stora Budskapet](#)»

- [Nationalismens Uppkomst i den Muslimska Världen](#)
- ['Awrah för män och kvinnor inom och utanför bön](#)
- [Bönen mellan befallning och upphöjelse](#)
- [Regeln om att be i Haram-kläder](#)
- [Att upphöja Allahs befallning är att be](#)
- [Förstå Koranen](#)
- [Lycka eller elände i nästa liv](#)
- [Frågor och svar angående ahl al-Kitabs Kött](#)
- [Rasism: Finns det en lösning?](#)
- [Rasism ur ett islamiskt perspektiv](#)